

dide (*Der thukydidische Epitaphios*, 1961), ca și prin magistrala tălmăcire a *Iliadei* lui Homer, realizată în colaborare cu Nikos Kazantzakis (1965). Volumul de față constituie un omagiu adus activității neobosite și neîntrerupte, dezvoltată la cele două universități ale Greciei, din Atena și Salonic, cu prilejul atingerii vârstei de 70 de ani. După „tabula gratulatoria” (Πίναξ χαριστήριος, p. ια' — κ') cu 650 de nume, printre care, pe lângă conaționalii omagiatului, cum sînt Emanoil Kriaras, George Mylonas, Linos Politis, Stilianos Kapsomenos și Constantin Grollios, întîlnim un mare număr de filologi clasici străini dintre cei mai de seamă, ca Wolfgang Schadewaldt, Albin Lesky, Olof Gigon, Carlo Gallavotti, Raffaele Cantarella, Samuel Baud-Bovy, volumul cuprinde studii și articole ale lui I. Th. Kakridis grupate în secțiile: literatură greacă veche, literatură greacă medievală și nouă, limba neogreacă și unele note. Toate aceste studii au fost publicate în reviste grecești și străine sau în alte publicații mai puțin accesibile.

Dintre studiile de filologie clasică menționăm „Vechii greci și limbile străine” (p. 3—19), „Iambii lui Simonide împotriva femeilor” (p. 24—32), „Legenda lui Pelops la Pindar” (p. 55—68), „Tragedia clasică în lumina unor noi texte” (p. 78—90), „Monologul liric al Alcestei” (p. 102—110), „Peleu, Tezeu și Oineu” (p. 128—134), „Importanța lui Kefalos în *Statul* lui Platon” (p. 140—147), „Un nou poem referitor la Meleagros” (p. 140—147), „Profeția olarului, Pap. Ox. 2332” (p. 152—153), „Un nou papirus privind pe cinici” (p. 154—163).

Din literatura greacă medie și modernă sînt de semnalat exegeza la lucrarea „*Apócopos*” a lui Bergadis, capodopera literaturii cretane din secolul al 16-lea, Epigramele lui Melissinos (p. 172—176), opera de traducător a lui I. Gryparis (p. 176—198) (autorul sonetelor de factură parnasiană) eveniment epocal în literatura neogreacă.

Spre deosebire de contribuțiile publicate în reviste străine ca *Hermes*, *Museum Helveticum*, *Revue de Philologie*, *Rheinisches Museum*, *Philologus*, *Wiener Studien* și care se bucură de accesibilitate, cele publicate în periodicele grecești, nu au acest avantaj, ca de pildă *Néz παραθέματα ἀρχαίων Ἑλλήνων κλασσικῶν* publicată prima oară în revista *Ἑλληνικά* tom 21, 1968) sau *Inachos* al lui Sofocle, publicat în Revista Universității din Salonic în 1960, ca să amintim doar cîteva din ele.

Avantajul de a fi un cunoscător adînc al literaturii grecești, pe tot parcursul dezvoltării ei, îi dă posibilitate învățatului grec să găsească concordanțe sugestive între un fragment privitor la Kaineas, regele lapiților, dintr-o povestire datînd de acum 2000 de ani, și basmele neogrecești, sau cu proza lui Macriyanis, narație a evenimentelor din timpul revoluției de la 1821, să facă comentarii pe marginea primei sintaxe a limbii neogrecești, sau să discute problema adjectivelor cu sens privativ din greaca modernă. Volumul omagial se încheie cu o listă a principalelor contribuții ale prof. Kakridis și cu un indice de persoane și lucruri.

Eruditul profesor, a cărui operă reflectă cu prisosință strădania de continuă depășire, acea ἀμύλλα atît de scumpă vechilor eleni, îi exprimăm prin rîndurile de față omagiu nostru sincer.

Maria Marinescu-Himu

Bolletino di studi latini. Periodico quadrimestrale d'informazione bibliografica. Napoli, Libreria scientifica editrice.

Semnalăm apariția, începînd din anul 1971, a unei noi reviste, sub direcția profesorului Fabio Cupaiolo. Fascicolul al treilea, pe anul 1971, și fasciculele 1 și 2 pe anul 1972, pe care le avem la dispoziție, arată structura publicației, colaboratorii, varietatea și ținuta științifică

a articolelor. Prima rubrică conține studii, cea de a doua este dedicată recenziilor, în cea de a treia sînt analizate aparițiile de noi ediții de texte. Rubrica a patra este dedicată recenziilor de reviste, pentru ca buletinul să se termine cu rubrica, foarte prețioasă, consacrată bibliografiei. Nu ne putem opri asupra fiecărui studiu dintre cele publicate în cele trei fascicule de care dispunem, dar nu putem trece cu vederea articolul semnat de C. J. Classen sub titlul *Orazio critico*, în care se aduc interesante contribuții la problema atît de mult dezbătută a esenței și scopului *Artei poetice*. Autorul, după importante studii ale problemei, semnate de A. Rostagni, *Arte poetica di Orazio*, Torino, 1930, F. Cupaiolo, *L'Epistola di Orazio ai Pisoni* și de C. C. Brink, *Horace on poetry*, Cambridge, 1963, reia discuția, aducînd puncte de vedere noi, prin aceea că nu se limitează numai la *Ars poetica*, ci privește lucrurile prin prisma ideilor exprimate de Horațiu în ansamblul operei sale. În același fascicol, Luciano Perelli, în articolul *L'elogio della vita filosofica in 'De republica'*, I, 26 — 29, analizînd lacuna din discursul lui Scipio, încearcă să demonstreze, cu argumente subtile și nu lipsite de forță convingătoare, că teza susținută de unii filologi, conform căreia Cicero ar fi partizanul armoniei dintre viața dedicată filozofiei și viața practică, este falsă. Dar, oricît de interesante ar fi articolele, și ele sînt într-adevăr, *Buletinul* își arată în primul rînd utilitatea prin rubrica bibliografică, în care lucrările sînt menționate pe materii — arheologie, epigrafie etc. — și pe autori antici. Lista cărților primite încheie buletinul. Este o publicație care face mari servicii filologiei latine.

N. I. Barbu

Teiresias — Τειρεσίας. A Review and Continuing Bibliography of Boiotian Studies. Edited by J. M. Fossey and A. Schachter. Montreal, McGill University, Department of Classics.

Publicarea unui periodic de informare generală și bibliografică consacrat unui domeniu științific restrîns și avînd o difuzare comodă în rîndurile specialiștilor este, credem, extrem de utilă și ușurează realmente eforturile cercetătorilor într-o perioadă de supraproducție publicistică, cînd și consultarea clasicei „*Année philologique*” solicită un timp de lucru relativ ridicat. În disciplina noastră, ideea unui asemenea periodic pare să provină de la prof. E. L. Bennett, care de mai bine de un deceniu editează la Madison, Wisconsin, revista „*Nestor*”, instrument științific indispensabil pentru studiile miceniene.

„*Teiresias*”, din care au apărut pînă acum, cu o periodicitate exemplară, volumele I, 1971, și II, 1972, își propune ca, în două fascicule anuale (iunie și decembrie) de cîte 15 — 20 pagini, să prezinte rapoarte arheologice, scurte comunicări, știri despre lucrările în curs, despre achizițiile muzeelor și o bibliografie completă a studiilor beoțiene apărute în perioada acoperită de fiecare fasciculă. Aria de cuprindere a domeniului este extrem de largă, incluzînd atît arheologia și istoria locală, cît și mitologia (în special, cum e de așteptat, ciclul teban), epigrafia, dialectologia, istoria literară; în cadrul acesteia din urmă sînt înregistrați nu numai autorii originari din Beoția, dar și toți acei care ating în operele lor probleme legate de Beoția (*Cei șapte contra Thebei*, *Oedip rege*, *Oedip la Colonos*, *Ifigenia în Aulida*, fără a omite nici *Oedipul* lui Seneca; de ce însă și Theocrit, numai pentru piesa XXIV — ‘*Ἡρακλῆσος*’?). Bibliografia e divizată în trei secții: volume, articole, recenzii; poate că o concentrare a recenziilor la volumul discutat (după sistemul practicat de APh) în locul înregistrării lor separate ar evita o inutilă dispersare a atenției și ar aduce o economie de spațiu, oricînd binevenită.

După numai un an de la apariție, „*Teiresias*” și-a publicat primul supliment: actele celui dintîi Congres internațional privind Beoția antică (*Proceedings of the First International*